

Studies > Obras de Lúlio > Obras em outras línguas > Carta à Universidade de Paris

Voltar ao índice

Epistola Raymundi Lull ad Universitatem Parisiens, quam laudibus extollit, quamque hortatur, ad porrigendum preces suas regi, ut fundetur Parisiis studium Arabicum, Tartaricum et Graecum. 1298-1299, [Parisiis].

Deo fidelis est ac summa caritate succensus qui in cognitionem et dilectionem summe sapientie et amoris, ignorantibus dirigens, cecos illuminans mortuos in viam vite reducens, pro testamento Dei sui adversatis et corporalis mortis pericula non formidat. Gloriam et magnum decorem ejus quis enarrabit? Generationes infidelium qui hodierna die Deum nesciunt quis enumerabit? Quot ab erroris cecitate in infernorum tenebris labuntur quis excogitabit? Proh dolor! tanta damna merito plange devota plebs fidelium christiana. O fons superne scientie, qui Parisius tot tante auctoritatis professores inebriasti doctrina mirifica, extende torrentes tuos ad terras infideliurn, et irriga errantium corda penitus arida rore celi, et pelle tenebras, aperi eis radia eterni luminis. Heu, quando ambulabunt omnes gentes in lumine tuo, et omnis homo ambulans in splendore solis tui videbit salutare Dei? Desiderio desideravi hoc ego Raymundus Lull quod summe desiderabile est omnibus fidelibus christianis, et ab his perfectibile, quorum intellectus summa sapientia divinitus illustravit. Felix est illa Universitas, que tot gignit fidei defensores, et felix illa civitas, cuius milites armati sapientia et devotione Christi possunt barbaras nationes subdere summo regi. Quando adorabit te omnis terra, Deus, psallet et benedicet nomini tuo, et omnis tribus et lingua servient tibi? Considerate hoc, reverendi patres et domini, intellectibus et voluntatibus, quorum est objectum summa veritas et summa bonitas. Quoniam sicut Deus est intelligibilis et amabilis quia summe verus et summe bonus: sic ubique et multum, quia immensus, et in omni tempore assidue, quia eternus. O quam felices fuere apostoli et martyres, quia in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terre verba eorum predicantium Jesum Christum. O quam pretiosa mors eorum in conspectu Domini, qui multos de morte revocarunt ad vitam. O utinam essent modo multi tales viarum illorum reparatores, quoniam valde gloriosum et necessarium esset toti populo christiano, quia sicut ego scio, quoniam expertus sum, multi sunt philosophi Arabum, qui ad perfidiam Macometi christicos pervertere nituntur, et improprietate nobis infideles filii dicentes: Ubi est Deus eorum? Et preterea Judei et Saraceni, prout possunt, conantur Tartaros in suas sectas inducere; et si contingat, quod absit, Tartaros esse Judeos vel Saracenos, vel eos condere per se sectam, timendum est ne cedat in totius christianitatis incomparabile detrimentum, sicut accidit de secta Macometi, qua inventa Saraceni irruerunt super nos, et quasi tertia pars christianitatis cecidit. Innumerabilis est illa Tartarorum generatio, in brevi quidem tempore multa sibi regna et principatus manu bellica subjugavit.

Videte, reverendi patres et domini magistri, imminere periculum toti ecclesie Dei, et nisi sapientia et devotio vestra, qua tota christianitas sustinetur, Saracenorum perfidie opponat clypeum salutarem, et si negligat impetuosum torrentem Tartaricum refrenare- nolo ulterius dicere-sed pensate quid poterit evenire. Et mirum est quod plures sint adversarii Dei, quam defensores, et plures homines vituperent illum, quam laudent: et Deus homo propter homines factus est, et ipse homo mortuus, ut eos vivificaret; et multi etiam ab unitate ecclesie jam declinaverunt, ut Greci et multi alii schismatici. Considerate quantum malum pro bono Deo redditur, et quantum opprobrium ab eis qui ad laudandum Deum creati sunt, et quanta persecutio nobis fidelibus immineat, et de qua questione simus Deo in extremo judicio responsuri, cum requireret a nobis mortem eorum qui nostris predicationibus et exemplis debuerant vita

Breviculum, miniatura 11:
Ramon Lull i Thomas Le Myésier

perfrui sempiterna.

Hic conscientie stimulus me remordet, et coegit me venire ad vos, quorum summe discretionis et sapientie interest ordinare circa tantum negotium, tam pium, tam meritorium, tam Deo gratum servitium et utile toti mundo, videlicet quod hic Parisius, ubi fons divine scientie oritur, ubi veritatis lucerna refulget populis christianis, fundaretur studium Arabicum, Tartaricum et Grecum, ut nos linguis adversariorum Dei et nostrorum docti, predicando et docendo illos, possimus in gladio veritatis eorum vincere falsitates, et reddere populum Deo acceptabilem, et inimicos convertere in amicos. Quod si fiat et placeat Deo, quod sit, maximam quidem pro nobis suscipiet christianitas exaltationem et dilatationem. Et hujus rei tam inestimabilis eritis fundamentum, et tu Parisius Universitas nequaquam eris minima in doctoribus tuis, ex te enim exiet lux universis gentibus, et perhibebis testimonium veritati et confluent ad te magistri et discipuli, et universi aurient de te scientias universas. Quid habebunt boni Greci et Arabes in voluminibus suis quin sit tibi notum, cum sine interprete linguas eorum intellexeritis? Quis estimabit quanta laus, quantus honor Deo, quanta caritatis compassio erga miseros errantes, et quantum bonum in hoc et ex hoc loco sequetur? Et hoc leviter fieri potest, si illustri regi Francie preces vestras porrexeritis, ut ipse, qui nobilissimus est inter reges terre, huic nobilissimo negotio inter omnia negotia largiri dignetur suam bene meritam elemosynam, videlicet predictum studium seu studia fundare et dotare, et exaudiet vos, ut confido, postquam hujus negotii cognoverit auctoritatem.

Martène-Durand, Thes. nov. anecd., I, 1317.- Ibid. duae aliae epistolae ejusdem de eo argumento exstant, quarum una (p.1315) directa est ad regem Franciae Philippum, in qua Parisiensem civitatem christiana veritatis scientiaeque matrem et magistrum appellat; altera ad quemdam amicum (p.1317). Has epistolas Raymundus dictavit, cum iterum Parisiis moraretur (1298-1299). Cf. Hauréau in Hist. litt. de la France, XXIX, 31, 33.

CHARTULARIUM UNIVERSITATIS PARISIENSIS, Henricus Denifle et Aemilio Chatelain, Paris, 1891. Impression anastatische, Cultura et Civilisation, Bruxelles 1964.

Top

© Copyright 1998- 2006
INSTITUTO BRASILEIRO DE FILOSOFIA E CIÊNCIA
RAIMUNDO LÚLIO (RAMON LLULL)